

full DOMINICAL

CARTA DOMINICAL

† CARDENAL JOAN JOSEP OMELLA OMELLA
Arquebisbe de Barcelona

A temps per canviar de vida

Fa uns anys vaig llegir una narració dels Pares del desert. Era un preciós relat que podem aplicar a la nostra vida de cristians i al nostre itinerari quaresmal.

«Un monjo va preguntar a un altre monjo més vell: per què deu ser que molts abandonen la vida monàstica? El monjo més vell li va respondre: A la vida monàstica passa el mateix que a un gos que persegueix una llebre; la persegueix i, en aquesta carrera, crida i borda; se li uneixen molts altres i tots corren junts però, en un cert moment, tots aquells que no veuen la llebre es cansen i, un darrere l'altre, desisteixen; només els que la veuen segueixen fins al final.»

Només qui ha posat els ulls en la persona de Crist crucificat pot perseverar fins al final. Aquesta és la gran conversió, el gran canvi al qual ens crida la Quaresma. No deixem per al futur la conversió a la qual ens crida Jesucrist: «convertiu-vos i creieu en la bona nova» (Mc 1,15). Ser cristià és seguir Crist sense defallir, sense cansar-se i fins al final. Però això suposa:

- **Un gran amor.** Amor que no és només sentiment i emoció, sinó sobretot actitud de profunda acollida i gratitud pel gran amor que Crist ens ha manifestat morint per nosaltres a la Creu. «La vida que ara visc en el cos, la visc gràcies a la fe en el Fill de Déu, que em va estimar i es va entregar ell mateix per mi.» (Ga 2,20). Qui contempla el crucificat amb una mirada de fe, d'humanitat i d'humilitat, sent el desig de correspondre a aquest misteri d'amor donant-se, lliurant-se un mateix, posant-se al servei del Senyor, dient-li què vols de mi, Senyor?

- **Renunciar a tot el que ens separa de l'amor.** Aquí és on els cristians situem el dejuni de què parlem en la Quaresma. El dejuni no és masoquisme, no és voluntarisme, és camí per viure i expressar l'amor. Qui estima sap renunciar a tot allò que pot allunyar-lo de la persona estimada. El dejuni és també camí per exercitar-se en un lliurament generós, voluntari, àgil. Jesucrist va portar la creu amb dignitat, i amb amor, perquè estava entrenat per acceptar la voluntat del Pare, perquè l'estimava i estima sense mesura, i perquè sabia viure la pobresa, la renúncia, la manca d'aliments, també per amor. «El Fill de l'home no té on reposar el cap» (Lc 9,58).

Tant de bo sabéssim unir i entrelaçar els tres pilars que sostenen la vida cristiana, que sostenen el temps de gràcia que és la Quaresma: la pregària, el dejuni i l'almoina. «La pregària ens crida, el dejuni intercedeix i l'almoina rep. Pregària, almoina i dejuni constitueixen una sola i única cosa, i es vitalitzen recíprocament. El dejuni és l'ànima de la pregària i l'almoina és la vida del dejuni» (Sant Pere Crisòleg, Sermó 43).

Avancem sense defallir cap a la Pasqua. El Senyor ens espera per fer-nos, en l'Església, grans meravelles: «Faré una cosa nova» (Is 43,19). L'amor sense mesura de Déu, que brolla sense parar de la Creu gloriosa, refà el món, guareix qualsevol ferida, ens restaura sempre.

ACTUALITAT

«Sigueu missioners amb una motxilla»

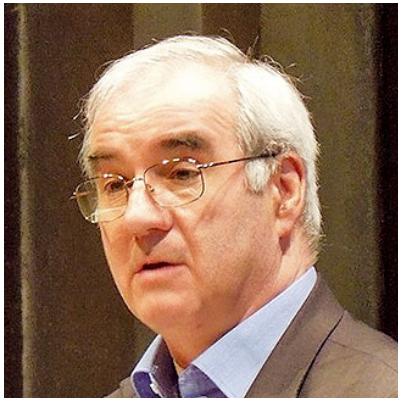
El passat 21 de febrer el cardenal Omella va presidir la cerimònia d'admissió a ordes de set seminaristes, a la capella del Seminari Conciliar. «Sigueu uns preveres missioners que surten a evangelitzar, amb una motxilla i lleugers d'equipatge, amb esperança i actitud misericordiosa i, sobre-

tot, sense por a les dificultats», va dir el cardenal a l'homilia. Sis dels seminaristes admesos a ordes són de la diòcesi de Barcelona: Carlos Bosch, Carlos Pérez, Pablo Pich-Aguilera, Toni Vidal, Agustí Vives i Alberto Para; i Javier Ojeda, de la diòcesi de Sant Feliu de Llobregat.

ENTREVISTA

Les cartes de sant Agustí

JOAN TORRA BITLLOCH

El Dr. Joan Torra, professor de patologia a la Facultat de Teologia de Catalunya, sempre s'ha sentit atret pel moment «fascinant, únic i irreplicable» que van viure els Pares de l'Església, que van haver de «crear», partint de Jesús, tot l'ordenament de l'Església. I, de tots els Pares, «en la nostra teologia llatina indubtablement sant Agustí és el més gran», assegura. El Dr. Torra ha estudiat la sacramentalitat de la Pasqua en les cartes 54 i 55.

Per què s'ha interessat per aquestes dues cartes?

Va ser el Dr. Miquel S. Gros qui em va fer conèixer aquestes cartes durant els meus estudis teològics. Els dos textos, de l'any 400, són una carta i un tractat que expliquen què entén per sacrament i com la Pasqua és el sacrament cristià per excel·lència.

La teologia de la Pasqua de sant Agustí manté tota l'actualitat?

I tant que sí! Precisament és ell qui fa adonar que el que és distintiu de Jesús és la seva Pasqua, «el pas, a través de la passió, de la mort a la vida». Aquest pas el fa per obrir camí. Així, el qui creu en ell, pel baptisme també passa de la mort a la vida, tot i que aquest pas no serà definitiu fins a la fi de la vida.

Quin és el nucli de la sacramentalitat pasqual de sant Agustí?

Tot el que tenim explicat de Jesús fins a la seva hora definitiva pasqual no hi és només com a exemple, sinó que hi és com a signe sagrat —sacrament— que ens fa passar a aquesta vida nova, un pas que sols no hauríem pas pogut fer. Si no hi hagués la Pasqua, Jesús no seria el salvador. Cal que rebem santament en la vida la salvació que ell ens ha guanyat amb la seva mort i resurrecció i que és present en la celebració eclesial. És el misteri pasqual.

Òscar Bardají i Martín

GLOSSA

ENRIC PUIG JOFRA, SJ
Secretari general de la FECC

És on ens trobem i hi trobem Déu

Mantenint-se com a lloc sagrat, s'han escomès a la capella d'una escola un seguit de reeixides actuacions que han configurat diversos espais: de pregària, per celebrar l'eucaristia, per fer catequesi o per treballar un tema d'aprofundiment espiritual. Cada espai amb les seves possibilitats, que afavoreixen la vivència personal i la vivència comunitària de la fe. Ho facilita un seguit de plafons movibles que ajuden a delimitar els espais. Plafons que recullen unes cites bíbliques, il·lustrades amb unes imatges que acosten al mar, la muntanya, la plana i el bosc, però també a la ciutat, els moments importants de la vida de la fundadora i de la mateixa escola. Moltes persones tindran oportunitat de passar-hi estones, sigui soles o acompanyades; els alumnes, amb companys de la classe per recollir-s'hi, per pregar, per participar en la celebració de l'eucaristia, del perdó o per alguna altra activitat pastoral. De ben segur que seran experiències vivificants. El silenci dels murs, dels espais, convidarà a la reflexió, a la pregària i a la vida comunitària o a la conversa assossegada que acompanya en el camí de la vida. Possibilitat d'escoltar la remor de l'Esperit que apaivaga, asse-

rena, porta pau, acosta als altres i acosta a Déu i al diàleg amb Ell des de la pregària, la contemplació o el silenci personal o compartit.

Aquesta capella i tots els espais sagrats són espais privilegiats per al trobament amb Jesús, com quan els deixebles escoltaven la seva paraula i presenciaven els seus miracles. Un bon dia, però, els envia —també a tots els qui passin per aquesta i altres capelles— a escampar per tot arreu la Bona Nova. Crida a ser deixebles i missatgers seus. Apropar-nos als altres i que la nostra amistat els ajudi a acostar-se al Senyor, que és la font d'on brolla la pau, la joia, l'esperança i la força d'estimar. «Llavors va cridar els Dotze i començà a enviar-los de dos en dos. Ells se'n van anar i predicaven a la gent que es convertissin» (Mc 6, 7.12).

Vivificar el nostre esperit des de la reflexió, la pregària, l'eucaristia, l'escolta atenta de l'altre, des de l'obertura a l'Esperit, assumint joiosament la responsabilitat d'apropar els altres a la realitat d'un Déu que ens estima i ens acompanya en la joia i en la tristesa, que ens omple, confiant que abocarem el seu Amor en el món.

LEX ORANDI, LEX CREDENDI

María en el camino de Cuaresma

HNA. M. DE LOS ÁNGELES MAESO ESCUDERO

Franciscana de los Sagrados Corazones

Recordaba el Papa, en la reciente fiesta de la traslación del icono de la *Salus Populi Romani* en la Basílica de Santa María la Mayor, que los monjes antiguos «aconsejaban en las pruebas refugiarse bajo el manto de la Santa Madre de Dios: invocarla —“Santa Madre de Dios”— era ya garantía de protección y ayuda».

En nuestro itinerario cuaresmal, como pueblo de Dios en camino, es bueno que nos detengamos junto a la Madre. María es «signo de esperanza cierta y de consuelo para el Pueblo peregrinante de Dios» (LG, 8).

«Nosotros ante todo somos hijos, hijos amados que tienen a Dios por Padre y a la Virgen por Madre», nos recuerda

Francisco. Como Juan bajo la cruz, acojamos a nuestra Madre como algo propio (Jn 19,27), invitamos «a María a nuestra casa, a nuestro corazón, a nuestra vida».

«La Madre custodia y prepara a los hijos. Los ama y los protege para que amen y protejan el mundo. Hagamos que la Madre sea el huésped de nuestra vida cotidiana, la presencia constante en nuestra casa, nuestro refugio seguro.»

Junto a María, preparémosnos a recibir la Pascua, volvamos al Señor con todo nuestro corazón y nuestra vida. En «la casa recobramos fuerzas, encontramos consuelo, protección, refugio». Invitados por el Papa todos repetimos: Santa Madre de Dios.

Lectures de la missa diària i santoral

5. ■ Dilluns (lit. hores: 3a setm.) [2Re 5,1-15a / Sl 41 / Lc 4,24-30]. Mare de Déu d'Àfrica; sant Focas, mr.; sant Joan Josep de la Creu, rel. franciscà; santa Olívia, vg. i mr.; sant Luperc, mr.

6. ■ Dimarts [Dn 3,25.34-43 / Sl 24 / Mt 18,21-35]. Sant Oleguer (†1137), bisbe de Barcelona i de la Tarragona reconquerida. Sant Virgili, bisbe; santa Coleta Boylet (†1447), vg. reformadora clarissa.

7. ■ Dimecres [Dt 4,1.5-9 / Sl 147 / Mt 5,17-19]. Santa Perpètua i la seva serventa Felicitat, mrs. a Cartago (203). Sant Teòfil, bisbe.

8. ■ Dijous [Jr 7,23-28 / Sl 94 / Lc 11,14-23]. Sant Joan de Déu (1495-1550), rel. portuguès, fund. a Granada de l'Orde Hospitalari (OH), patró dels malalts i dels bombers. Sant Veremon (Bermudo) d'Irache, abat; santa Aurèlia de Niça, mr.

9. ■ Divendres [Os 14,2-10 / Sl 80 / Mc 12,28b-34]. Santa Francesca Romana (1384-1440), rel. viuda, fund. oblates benedictines. Sant Pacià, bisbe de Barcelona (s. IV). Sant Dagobert, laic.

10. ■ Dissabte [Os 6,1-6 / Sl 50 / Lc 18,9-14]. Sant Simplicí, papa (468-483); sant Macari, bisbe de Jerusalem; sant Càndid o Candi, mr.; santa Maria Eugènia de Jesús Milleret de Brou, vg., fund. de les Religioses de l'Assumpció.

11. ■ Diumenge vinent, IV de Cuaresma (lit. hores: 4a setm.) [2Cr 36,14-16.19-23 / Sl 136 / Ef 2,4-10 / Jn 3,14-21. *Es poden llegir les lectures del cicle A:* 1Sa 16,1b.6-7.10-13a / Sl 22 / Ef 5,8-14 / Jn 9,1-41 (o bé: Jn 9, 1.6-9.13-17.34-38)]. Sant Eulogi, prev. de Còrdova i mr. (859); santa Àurea (Oria), vg., abadessa de Villavelayo (Castella); santa Rosina, vg.

DIUMENGE III DE QUARESMA

COMENTARI

(Aquest diumenge, sobretot si hi ha catecúmens, es poden llegir les lectures del cicle A: Ex 17,3-7 / Sl 94 / Rm 5,1-2.5-8 / Jn 4,5-42)

Lectura del llibre de l'Èxode (Ex 20,1-17) (Versió abreujada)

En aquells dies, Déu digué aquestes paraules: «Jo sóc el Senyor, el teu Déu, que t'he fet sortir de la terra d'Egipte, d'un lloc d'esclavatge. No tinguis altres déus fora de mi. [...]

No prenguis en va el nom del Senyor, el teu Déu, perquè el Senyor no deixa sense càstig el qui pren en va el seu nom. Celebra el repòs sagrat del dissabte. [...]

Honra el pare i la mare, i tindràs llarga vida, al país que et dona el Senyor, el teu Déu. No matis. No cometis adulteri. No robis. No declaris falsament contra un altre. No desitgis la casa d'un altre, ni tampoc la seva esposa, el seu criat, la seva criada, el seu bou o el seu ase; ni res que sigui d'ell.»

Salm responsorial (18)

R. *Senyor, vós teniu paraules de vida eterna.*

És perfecta la llei del Senyor, / i l'ànima hi descansa; / és ferm el que el Senyor disposa, / dona seny als ignorants. R.

Els preceptes del Senyor són planers, / omplen el cor de goig; / els manaments del Senyor són transparents, / il·luminen els ulls. R.

Venerar el Senyor és cosa santa, / es manté per sempre; / els determinis del Senyor són ben presos, / tots són justíssims. R.

Són més desitjables que l'or fi, / més que l'or a mans plenes; / són més dolços que la mel / regalimant de la bresca. R.

Lectura de la primera carta de sant Pau als cristians de Corint (1Co 1,22-25)

Germans, els jueus demanen signes prodigiosos, els grecs volen saviesa, però nosaltres prediquem un Messies crucificat, que és un escàndol per als jueus, i per als altres un absurd. Però aquells que Déu ha cridat, tant jueus com grecs, veuen en ell el poder i la saviesa de Déu, perquè en l'absurd de l'obra de Déu hi ha una saviesa superior a la dels homes, i en la debilitat de l'obra de Déu hi ha un poder superior al dels homes.

✠ Lectura de l'evangeli segons sant Joan (Jn 2,13-25)

Quan s'acostava la Pasqua dels jueus, Jesús pujà a Jerusalem, i trobà al temple els venedors de vedells, moltons i coloms i els canvistes asseguts. Llavors es va fer un fuet de cordes, i els tragué tots, moltons i vedells, fora del temple, escampà la moneda dels canvistes i els bolcà les taules, i digué als venedors de coloms: «Traieu això d'aquí; no convertiu en mercat la casa del meu Pare». Els deixebles recordaren allò que diu l'Escriptura: «El zel del vostre temple em consumia». Llavors els jueus el van interrogar: «¿Quin senyal ens dones que t'autoritzi a fer això?». Jesús els contestà: «Destruïu aquest santuari i jo el reconstruiré en tres dies». Els jueus respongueren: «Fa quaranta-sis anys que treballen en la seva construcció, ¿i tu el vols reconstruir en tres dies?». Però ell es referia al santuari del seu cos.

Quan Jesús ressuscità d'entre els morts, els deixebles recordaren que ell deia això, i cregueren en l'escriptura i en aquesta paraula de Jesús.

Durant la seva estada a Jerusalem en ocasió de la peregrinació de Pasqua, molts, veient els miracles que feia, cregueren en el seu nom. Però Jesús no hi confiava, perquè els coneixia tots; no tenia cap necessitat que li revelessin el que són els homes; ell sabia prou que hi ha a l'interior de cada home.

Lectura del libro del Éxodo (Éx 20,1-17) (Versión abreviada)

En aquellos días, el Señor pronunció estas palabras: «Yo soy el Señor, tu Dios, que te saqué de la tierra de Egipto, de la casa de esclavitud. No tendrás otros dioses frente a mí. [...]

No pronunciarás el nombre del Señor, tu Dios, en falso. Porque no dejará el Señor impune a quien pronuncie su nombre en falso. Recuerda el día del sábado para santificarlo. [...]

Honra a tu padre y a tu madre, para que se prolonguen tus días en la tierra, que el Señor, tu Dios, te va a dar. No matarás. No cometerás adulterio. No robarás. No darás falso testimonio contra tu prójimo. No codiciarás los bienes de tu prójimo. No codiciarás la mujer de tu prójimo, ni su esclavo, ni su esclava, ni su buey, ni su asno, ni nada de lo que sea de tu prójimo.»

Salm responsorial (18)

R. *Senyor, t'ú tienes palabras de vida eterna.*

La ley del Señor es perfecta / y es descanso del alma; / el precepto del Señor es fiel / e instruye a los ignorantes. R.

Los mandatos del Señor son rectos / y alegran el corazón; / la norma del Señor es límpida / y da luz a los ojos. R.

El temor del Señor es puro / y eternamente estable; / los mandamientos del Señor son verdaderos / y enteramente justos. R.

Más preciosos que el oro, / más que el oro fino; / más dulces que la miel / de un panal que destila. R.

Lectura de la primera carta del apóstol san Pablo a los Corintios (1Cor 1,22-25)

Hermanos:

Los judíos exigen signos, los griegos buscan sabiduría; pero nosotros predicamos a Cristo crucificado: escándalo para los judíos, necedad para los gentiles; pero para los llamados —judíos o griegos—, un Cristo que es fuerza de Dios y sabiduría de Dios. Pues lo necio de Dios es más sabio que los hombres; y lo débil de Dios es más fuerte que los hombres.

✠ Lectura del santo Evangelio según san Juan (Jn 2,13-25)

Se acercaba la Pascua de los judíos y Jesús subió a Jerusalén. Y encontró en el templo a los vendedoras de bueyes, ovejas y palomas, y a los cambistas sentados; y, haciendo un azote de cordeles, los echó a todos del templo, ovejas y bueyes; y a los cambistas les esparció las monedas y les volcó las mesas; y a los que vendían palomas les dijo: «Quitad esto de aquí: no convertáis en un mercado la casa de mi Padre». Sus discípulos se acordaron de lo que está escrito: «El celo de tu casa me devora». Entonces intervinieron los judíos y le preguntaron: «¿Qué signos nos muestras para obrar así?». Jesús contestó: «Destruíd este templo, y en tres días lo levantaré». Los judíos replicaron: «Cuarenta y seis años ha costado construir este templo, ¿y tú lo vas a levantar en tres días?». Pero él hablaba del templo de su cuerpo. Y cuando resucitó de entre los muertos, los discípulos se acordaron de que lo había dicho, y creyeron a la Escritura y a la palabra que había dicho Jesús.

Mientras estaba en Jerusalén por las fiestas de Pascua, muchos creyeron en su nombre, viendo los signos que hacía; pero Jesús no se confiaba a ellos, porque los conocía a todos y no necesitaba el testimonio de nadie sobre un hombre, porque él sabía lo que hay dentro de cada hombre.

El pati dels gentils

P. JAUME SIDERA, claretià

Al recinte del temple sent els mugits i els bells i els parrups dels diversos animals destinats al sacrifici i el dring de les monedes dels canvistes. Facilitaven als pelegrins els elements necessaris per al culte. Però ocupen l'espai de l'esplanada del temple reservada als no jueus. Quan aquests volien entrar-hi a pregar, no tenien forma humana de fer-ho. Calia fer-hi net.

Jesús actua. Es fa un fuet de cordes i fa fora els venedors amb totes les mercaderies. Respecteu la casa del meu Pare. A la casa del Pare, s'hi puja per pregar, per lloar, per cantar, per sentir el ressò dels manaments que se sentiren per primer cop al Sinaí.

«Vinga», diu a les autoritats religioses, «acabeu de destruir aquest santuari que destruïu fent-ne un mercat. Jo l'aixecaré en tres dies.»

El nou santuari no serà un lloc, sinó una Persona. Entorn d'ell ens aplegarem els cristians. «On n'hi ha dos o tres de reunits en el nom de Jesús, hi sóc present». Però li hem de deixar via lliure. Hi cap tothom. Especialment les persones insatisfetes dels seus déus, ritus i mites, però que enyoren Déu, que encara és per a ells el *Déu desconegut*. Al *pati dels gentils* hi cap tothom.

No és casual que el papa Benet parlés de l'*atri dels gentils*. Vol que l'Església guardi un espai net de boll i palla on tots els creients hi puguin trobar el Senyor. Netegem el nostre espai. No els posem cap obstacle. Hi tenen dret. El necessiten. El necessitem.

AGENDA

Activitats del cardenal Omella

Dimecres 7 (10.30 h). Acte pel 50 aniversari de la FTC i festa del patró de l'Ateneu Sant Pacià. **A les 20 h,** Eucaristia a l'Oratori de Santa Maria de Bonaigua.

Actes

La primera «Misa Roja». Dimecres 7 de març (20 h), una missa de juristes celebrada pel cardenal Joan Josep Omella a l'església de Sta. Maria de Montalegre (c/ Vandonzella, 13). Oberta a tothom.

Setmana de la família de les diòcesis catalanes. De l'1 al 10 de març les diòcesis amb seu a Catalunya celebren la Setmana de la Família 2018, amb el lema «L'Evangelí de la família, joia per al món». Aquest lema és el mateix que el de la IX Trobada Mundial de les Famílies, que tindrà lloc a Dublín del 21 al 26 d'agost. S'han preparat els materials per a unes celebracions de la Paraula que es poden demanar a les delegacions de Pastoral Familiar de cada bisbat.

Formació per a catequistes-acompanyants de catecúmens. Dissabte 10 de març (11-12.30 h), al Seminari Conciliar de Barcelona (c/ Diputació, 231). Tema:

«Acompanyant, deixa't acompanyar», amb el bisbe Antoni Vadell.

La qüestió catalana en l'Arxiu Secret Vaticà. De la Restauració a Primo de Rivera (1875-1923). Dimarts 13 de març (19.30 h), presentació d'aquest llibre del Dr. Ramon Corts i Blay, vicerector de l'Ateneu Universitari Sant Pacià, cap del Departament d'Història de l'Església. Hi intervindran: Dr. José Andrés-Gallego, CSIC de Madrid, Dr. Josep M. Sans Travé, acadèmic, i Dr. Armand Puig i Tàrrach, rector. A l'Aula Magna del Seminari Conciliar (c/ Diputació, 231).

Conferències quaresmals a la basílica de la Puríssima Concepció (c/ Aragó, 299). Dia 11 març: 18 h, concert «Les llagues de Nostre Senyor Jesús», de Dietrich Buxtehude (s. XVII), a càrrec de solistes de la coral de l'Oratori de Bonaigua. A les 19 h, «Eclipsi i resplendors de Déu a Catalunya», col·loqui entre Antoni Puigverd, periodista, i Jordi Cabanes, professor de la Universitat Abat Oliba-CEU. Més informació: t. 934 576 552; a/e: parroquiaconcepciobcn@gmail.com

Brots de vida. Dimarts 6 de març (19.30 h), presentació d'aquest llibre de Mons. Sebastià Taltavull, bisbe de Mallorca,

editat per Claret, a la basílica de la Sagrada Família. Hi intervindran Mn. Jaume Aymar, director de *Catalunya Cristiana*, Xavier Solà, director de *La nit dels ignorants*, i l'autor. Cal confirmar l'assistència a: comunicacio@claret.cat

Església de Sant Gaietà-P. Teatins (c/ Consell de Cent, 293 - Enric Granados, 6). **Concerts solidaris de març (18 h).** Dia 4: Glòria Argany, piano. Dia 11: Camila Rodríguez, soprano, i Bianca German, piano. **Conferència quaresmal.** Dia 5 de març (19 h): «Sentido del pecado en Santo Tomás de Aquino y el psicoanálisis», amb el psicoanalista José M.º Blasco.

Conferències quaresmals a la pquia. de la M. D. del Carme (c/ Bisbe Laguarda, 1). Diumenges de març (18.30 h). Dia 4: «Causes i conseqüències de la crisi econòmica», amb Mn. Jaume Aymar. Dia 11: «Pobresa i marginació», amb Viqui Molins, teresiana. Dia 18: «Noves pobres», amb Eduard Sala, de Càritas.

Taller monàstic al Monestir de Montserrat. Del 29 març a l'1 d'abril, durant el Tridu Pasqual. Les persones interessades poden contactar amb el pare hostatger, t. 938 777 765, o a través del c/e: vocacions@abadiamontserrat.net

Adoració eucarística a la cripta de la Sagrada Família. Dia 8 març (20.15-23 h),

missa i vespres. Els segons dijous de cada mes i tots els diumenges hi haurà confessors a partir de les 18 h. Inscripció torns adoració perpètua: apartat de correus, suc. 44/44063, 08014 Barcelona. Info: t. 662 198 630 (Juan Ribas), www.sagradafamiliaadoracio.com

Trobada dels Amics de Sant Francesc. Dia 8 de març (20-21 h), amb el tema: «La persecució cristiana a l'Orient», a càrrec de Joaquín Carrero. Al convent dels franciscans (c/ Santaló, 80). Oberta a tothom.

Exercicis i recessos

Recés de Quaresma a la parròquia de Santa Tecla (av. Madrid, 107). Dia 10 de març (9.30-13 h), a càrrec de Josep Otón, professor de l'ISCREB i escriptor.

Exercicis espirituals de Setmana Santa a la Casa Betània (c/ Bonavista, 37 - Cornellà de Llobregat). Del 28 de març a l'1 d'abril, amb el P. Miquel Coll, SJ. Info i inscripcions: t. 933 751 102, a/e: info@hermanasdebetania.es

«Néixer de nou». Dijous 8 de març (19.30 h), recés de Quaresma a càrrec de fra Josep Manuel Vallejo. A la cripta de l'església de Pompeia (av. Diagonal, 450).

CARTA DOMINICAL

† **CARDENAL JUAN JOSÉ OMELLA OMELLA**
Arzobispo de Barcelona

A tiempo para cambiar de vida

Hace tiempo leí una narración de los Padres del desierto. Era un precioso relato que podemos aplicar a nuestra vida de cristianos y a nuestro itinerario cuaresmal.

«Un monje preguntó a otro monje más anciano: ¿por qué será que muchos abandonan la vida monástica? El monje más anciano le respondió: En la vida monástica sucede lo mismo que a un perro que persigue a una liebre; la persigue y, en esa carrera, grita y ladra; se le unen muchos otros y todos corren juntos pero, en un cierto momento, todos aquellos que no ven la liebre se cansan y, uno detrás de otro, desisten; sólo los que la ven siguen hasta el final.»

Solamente quien ha puesto los ojos en la persona de Cristo crucificado puede perseverar hasta el final. Esta es la gran conversión, el gran cambio al que nos llama la Cuaresma. No dejemos para el futuro la conversión a la que nos llama Jesucristo: «Convertíos y creed en el Evangelio» (Mc 1, 15). Ser cristiano es seguir a Cristo sin desfallecer, sin cansarse y hasta el final. Pero esto supone:

- **Un gran amor.** Amor que no es sólo sentimiento y emoción, sino sobre todo actitud de profunda acogida y gratitud por el gran amor que Cristo nos ha manifestado muriendo por nosotros en la Cruz. «Vivo en la fe del Hijo de Dios, que me amó y

se entregó por mí» (Gál 2,20). Quien contempla al crucificado con una mirada de fe, de humanidad y de humildad, siente el deseo de corresponder a ese misterio de amor dándose, entregándose uno mismo, poniéndose al servicio del Señor, diciéndole: ¿qué quieres, Señor, de mí?

- **Renunciar a todo lo que separa del amor.** Aquí es donde los cristianos situamos el ayuno del que hablamos en la Cuaresma. El ayuno no es masoquismo, no es voluntarismo, es camino para vivir y expresar el amor. Quien ama sabe renunciar a todo aquello que puede alejarle de la persona amada. El ayuno es también camino para ejercitarse en una entrega generosa, voluntaria, ágil. Jesucristo llevó la cruz con dignidad y con amor porque estaba entrenado para aceptar la voluntad del Padre, porque lo amaba y lo ama sin medida, y porque sabía vivir la pobreza, la renuncia, la falta de ali-

mentos, también por amor. «El Hijo del hombre no tiene donde reclinar la cabeza» (Lc 9,58).

Ojalá sepamos unir y entrelazar los tres pilares que sostienen la vida cristiana, que sostienen el tiempo de gracia que es la Cuaresma: la oración, el ayuno y la limosna. «La oración llama, el ayuno intercede y la limosna recibe. Oración, limosna y ayuno constituyen una sola y única cosa, y se vitalizan recíprocamente. El ayuno es el alma de la oración y la limosna es la vida del ayuno» (San Pedro Crisólogo, Sermón 43).

Avancemos sin desfallecer hacia la Pascua. El Señor nos espera para hacer en nosotros, en la Iglesia, grandes maravillas. «Mirad que realizo algo nuevo; ya está brotando, ¿no lo notáis?» (Is 43,18).

El amor sin medida de Dios, que mana sin cesar de la Cruz gloriosa, rehace el mundo, cura toda herida, nos restaura siempre.